„MR. HOPE" — OMUL SPERANȚEI

(Urmare din pag. 1)

acum că dacă Ion și Ilie joacă de cinci ori la rînd cu cuplul englez, ei cîștigă de patru ori pe orice teren. Victoria dv. în Anglia a constituit, în general, o mare surpriză, dar nu pentru mine. Secretul acestei performanțe a fost adaptarea românilor într-o perioadă de timp foarte scurtă la condițiile gazonului. Ion Țiriac rămîne pentru mine conducătorul moral al echipei și dacă el ar fi jucat în prima zi cu Stilwell avea șanse să-l bată și pe acesta. Rezultatul său din a treia zi a meciului trebuie privit cu înțelegere. Ion storsese din el tot ce se putea în primele două meciuri, punînd temelia unei victorii pe care Ilie a dus-o la desăvîrșire.

În privința primejdiei de a risca alături de români, vreau să precizez că am acordat și în trecut asistență tehnică unor echipe foarte diferite ca valoare, cum au fost cele ale Suediei, Indoneziei, Filipinelor, Elveției, Angliei, Mexicului, Noii Zeelande, Malaeziei etc. Foarte des primeam în Australia solicitări de la personalități sportive importante pentru a îndruma jucători din alte țări pe calea tenisului australian. Fac aceasta din anul 1939. Și sper că mi-am adus o contribuție pentru binele și progresul tenisului. Pentru mine, singura preocupare rămîne tenisul. Poate, dacă englezii m-ar fi solicitat să-i pregătesc, după eliminarea Australiei de către Mexic, i-aș fi ajutat pe ei. Totuși, revenind la cele spuse anterior, subliniez că ceea ce m-a adus alături de echipa României a fost fără îndoială cunoștința recentă cu această țară și impresiile nesterse ce mi le-a oferit.

— Cum veți aborda, în acest caz, o eventuală victorie a echipei României, pentru că — după cîte înțeleg — dv. nu excludeți o asemenea posibilitate?

— Între cei doi adversari de mîine nu se poate face aceea deosebire de la o super-echipă la o echipă oarecare. Ilie Năstase, ca să iau exemplul său, are tot ce-i trebuie, din toate punctele de vedere, inclusiv cel material, pentru a cîștiga un Wimbledon. După cum Ion Țiriac este și el un jucător de nivelul celor mai buni din lume. Nu vreau să afirm prin aceasta că la anul, sau peste doi ani, Ilie va cîștiga neapărat Wimbledon-ul, ci doar că el o poate face în oricare din edițiile viitoare. Aceasta depinde numai de el. În acest sens, vreau să amintesc situația de acum cîțiva ani, cînd spaniolul Arilla și francezul Goven erau cei mai buni jucători tineri din lume. Dar ei s-au pierdut, din cauză că alții s-au dovedit mai vrednici și au fost dispuși să muncească mai mult. Din categoria acestora din urmă face parte, am speranța, tocmai Ilie Năstase.

— Evitați totuși, pe cît se pare, să vă pronunțați asupra șansei acordate echipei noastre?

— Dimpotrivă. Despre aceste șanse sînt convinși acum și băieții dv. E drept, detalii despre felul cum se poate întrezări acest succes pot fi date numai după ce voi cunoaște exact componența echipei americane și succesiunea întîlnirilor. În privința condițiilor în care se joacă finala, am chiar o părere opusă celei a lui Țiriac. Anume, consider că această suprafață de joc de la Cleveland este mai convenabilă românilor decît americanilor... Deși niciodată nu poți spune cu certitudine: „acesta este un teren pentru noi și o să jucăm pe el foarte bine!".

— Aceasta face parte din tratamentul psihologic familiar oricărui antrenor?

— Nu, este o convingere proprie pe care o și pot argumenta. Ilie Năstase l-a învins la Forest Hills pe Smith și cred că nu trebuie să recurg la psihologie pentru a-l convinge de propria sa valoare, de care el este perfect conștient acum. Dacă Ilie va juca cu Smith în prima zi, el îl va bate din nou. Iar dacă Țiriac — să punem ipoteza — pierde primul set la Ashe, am să-i indic să lupte pentru puncte atît cît va crede el necesar, astfel ca la dublu să fie cît mai odihnit. Dacă însă Țiriac joacă cu Smith în prima zi, el va da totul, ca la Wimbledon, pentru a marca primul punct, foarte necesar. După cum nu văd să fie exclus ca Năstase sau Țiriac să-l bată chiar pe Ashe în prima zi. Concluzia mea este următoarea: dacă o echipă s-a arătat atît de bună pentru a se califica în Challenge-round, ea este, fără îndoială, tot atît de bună ca să-l și poată cîștiga!

— Domnule Hopman, aveți ocazia să vă adresați prin intermediul ziarului nostru publicului român care v-a găzduit acum un an. Ce doriți să-i comunicați?

— Aș vrea ca publicul dv. să se considere fericit că are o echipă care a ajuns pe treapta cea mai înaltă a competiției supreme în tenis și să nu aștepte victoria ei ca ceva obligatoriu. Sînt convins că iubitorii de sport din țara dv, nu consideră o obligație pentru echipierii lor să cîștige oricînd și oricum. Aceasta ar constitui o frînă pentru jucători, le-ar scădea în ultima analiză șansele practice pe care le au. Cred că publicul dv. privește finala cu un interes deosebit, dar și cu sportivitatea corespunzătoare. Doar în acest fel echipa sa poate să se prezinte relaxată și pregătită pentru marea confruntare.

Au fost ultimele cuvinte ale lui „Mister Hope", omul speranței, purtător al unor provizii de optimism nesecate.

ION ȚIRIAC PRIMEȘTE ASALTUL GAZETARILOR

Un articol dedicat fostului campion român de ziarul „THE PLAIN DEALER" din Cleveland

Ziarul „THE PLAIN DEALER" din Cleveland a publicat marți, în prima pagină a fascicolului rezervat vieții sportive, un reportaj cu Ion Țiriac. Materialul este însoțit de o caricatură-desen, înfățișînd pe fostul nostru campion de tenis, una dintre cele mai reușite pe care am avut ocazia să le văd. Articolul, intitulat „Asul român al fileului" este semnat de Bill Nichols, cronicarul de specialitate al marelui ziar american.

După ce descrie interesul deosebit cu care este înconjurat Ion Țiriac de către gazetarii sosiți la Cleveland în vederea finalei „Cupei Davis", autorul se scuză într-un fel pentru faptul că, la începutul interviului, a pus o întrebare banală sportivului român, ce i-a fost probabil adresată de o mie de ori pînă acum. Anume, problema particularităților terenului de joc de la „Harold T. Clarke" - Stadium. „Arată frumos, are o culoare frumoasă" — a răspuns Țiriac, cu o privire directă adresată interlocutorului său. „În general, așa vorbește Țiriac, aproape zîmbind, dar fără să schițeze de fapt acest zîmbet vreodată, scrie gazetarul american. Este un băiat delicios și către el își îndreaptă acum privirile toți românii.

La 30 de ani, Țiriac este purtătorul de cuvînt al echipei române pentru finala „Cupei Davis", din acest sfîrșit de săptămînă. Și este normal să fie așa, pentru că Țiriac ar putea figura în echipa oricărei alte țări în care tenisul este jucat foarte bine. Vorbește cîteva limbi, situînd engleza la urmă, deși ar putea să ne dea lecții despre consoanele și vocalele noastre. Desigur, a fost întrebat tot de o mie de ori cum îi place Clevelandul. Răspunsul: „Nu știu, nu-l cunosc. Tot ceea ce facem aci este să mîncăm, să ne antrenăm, să dormim. Echipa noastră progresează în acomodare și totul mi se pare să fie O.K.!" Cînd a fost întrebat dacă crede că România va cîștiga, Ion a răspuns: „Iată, într-adevăr, o întrebare dificilă..." Și nimic mai mult. Este un băiat solid, care ar putea să facă orice alt sport. A și jucat hochei pe gheață. „Nu mai joc hochei" — a spus el arătîndu-și urmele unor fracturi vizibile la nas și la maxilarul inferior. „Deși nu mi-am rănit niciodată mîinile".

Cu părul său abundent și negru, cu favoriții săi stufoși, el face parte din acea categorie de tuciurii, cei mai simpatici jucători de tenis din lume. Are farmecul propriu europenilor din centrul continentului și este un adept al ringurilor de dans în aceeași măsură ca al terenurilor de tenis. La balul de la New York, din timpul campionatelor „open" ale S.U.A., Țiriac n-a scăpat nici un dans, plăcîndu-i mai ales rock-ul. Dar aci la Cleveland nu există pentru el decît să mănînce, să se antreneze și să doarmă." — încheie articolul său cronicarul lui „The Plain Dealer".

Echipa noastră

Gheorghe COBZUC (51 ani), antrenor emerit, căpitanul nejucător al reprezentativei de tenis a României în „Cupa Davis".

Ilie NĂSTASE (23 ani), maestru emerit al sportului, 29 de meciuri în „Cupa Davis" — 19 victorii.

Ion ȚIRIAC (30 ani), maestru emerit al sportului, 54 de meciuri în „Cupa Davis" — 33 victorii.

Sever DRON (25 ani), maestru al sportului, 1 meci în „Cupa Davis".

Petre MARMUREANU (28 ani), maestru al sportului, 4 meciuri în „Cupa Davis" — 3 victorii.

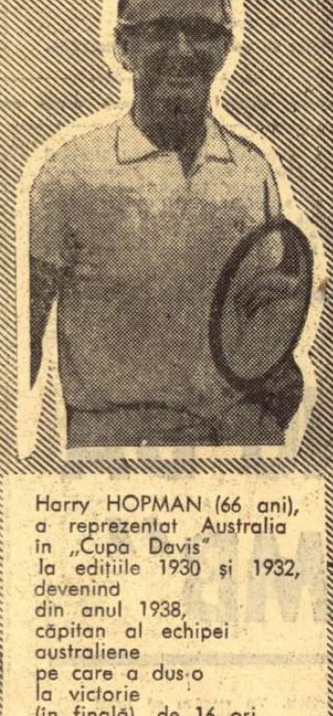

Harry HOPMAN (66 ani), a reprezentat Australia în „Cupa Davis" la edițiile 1930 și 1932, devenind din anul 1938, căpitan al echipei australiene pe care a dus-o la victorie (în finală) de 16 ori. Este consilierul tehnic al echipei române.

Zoetemelk continuă să fie lider în „Tour de l'Avenir"

PLÖERMEL, 17 (prin telefon). — A șasea zi de concurs a programat două etape distincte, Quimper — Reguiny (120 km) și Reguiny - Plöermel (43,5 km, contratimp individual), reunite formal într-una singură.

Cursa în bloc a fost foarte rapidă (medie orară: 43,524 km), ritmul fiind impus de o evadare realizată la km 16 de Van De Wiele (Belgia), Thomas Peterson (Suedia), Czechowski (Polonia) și Sarabia (Mexic), cărora li s-a adăugat Bilsland (Anglia), Oosterhof (Olanda), Cuevas (Spania) și Dury (Belgia). Cei 8 alergători se înțeleg de minune la trenă și în curînd (km. 19) au 30 s avans față de plutonul urmăritor.

Vînătoarea dintre evadați și urmăritori devine aprigă. Cicliștii au uitat de ploaie și de frig. Ei se avîntă ca niște cascadori pe serpentine, forțează pe urcușuri. Punctul de cățărare de la Côte De Moulin — Tranchée este trecut, în ordine, de Oosterhof, Cuevas, Czechowski și ceilalți, plutonul aflîndu-se la 1:10 de plutonul de avangardă. Hărțuiala continuă. Diferența dintre cei 6 și plutonul de 100 alergători crește, apoi scade, stabilizîndu-se la un moment dat, la două minute, pentru ca în final să crească din nou. Belgianul Van De Wiele, aflat la 3:08 de Zoetemelk, își adună ultimele resurse și le aruncă în lupta pentru dobîndirea tricoului galben. Va fi la un pas de împlinirea visului, dar numai atît, pentru că diferența finală dintre fugari și pluton este de numai 2:14.

Sprintul final este cîștigat de Thomas Peterson.

Pentru prima oară, cicliștii noștri s-au bătut cu ardoare la sprintul final, unii dintre ei ocupînd locuri onorabile. Iată clasamentul etapei de dimineață: 1. T. Peterson (Suedia) 2h 40:36, 2. Oosterhof (Olanda), 3. Van De Wiele (Belgia), 4. Czechowski (Polonia), 5. Dury (Belgia), 6. Cuevas (Spania) — același timp... 13. T. Vasile, 24, St. Cernea, 27. Al. Sofronie, 34. T. Puterity, 68. N. Ciumeti, 89. G. Moiceanu — toți cu timpul de 2h 42:29.

După amiază, pe un traseu deosebit de dificil și pe un timp nefavorabil a avut loc etapa contratimp, care a dat naștere unei lupte deosebite, încheindu-se cu rezultate de excepțional nivel tehnic: 1. Den Hertog (Olanda) a parcurs 43,5 km în 59:59 (medie orară 43,508 km), 2. Mortensen (Danemarca) 1h 00:03, 3 Lasa (Spania) 1h 00:05, 4. G. Peterson (Suedia) 1h 00:16, 5. Zoetemelk (Olanda) 1 00:25... 43. Sofronie 1h 03:58, 52. T. Vasile 1h 04:49, 59. T. Puterity 1h 05:28, 85. Ciumeti 1h 07:00, 101. St. Cernea 1h 08:50, 104. G. Moiceanu 1h 09:53.

Clasament general individual după 6 etape: 1. Zoetemelk (Olanda) 25h 11:12, 2. Van De Wiele (Belgia) 25h 14:15, 3. Jolly (Anglia) 25h 15:55, 4. Zubero (Spania) 25h 16:21, 5. Den Hertog (Olanda) 25h 16:25, 6. Blawzdin (Polonia) 25h 16:33, 7. G. Peterson (Suedia) 25h 16:35... 32. Al. Sofronie 25h 22:46, 53. T. Vasile 25h 26:03, 66. Ciumeti 25h 27:58, 89. St. Cernea 25h 37:04, 92. T. Puterity 25h 39:30, 97. G. Moiceanu 25h 41:57. Clasamentul general pe echipe după 6 etape: 1. Olanda 76h 11:37, 2. Belgia 76h 23:01, 3. Spania 76h 26:01, 4. Franța 76h 26:48... 14. România 76h 54:56, 15. Iugoslavia 77h 06:34.

Astăzi se dispută etapa a VII-a Plöermel — Angers, 176 km.

Hristache NAUM

De la marile competiții internaționale, trimișii noștri speciali relatează:

Campionatele europene de atletism

(Urmare din pag. 1)

lupta pentru cucerirea argintului și a bronzului, pentru că era evident că nici unul dintre adversarii săi nu emitea pretenții la supremație. Saneev și-a continuat însă săriturile, obținînd 16,30—16,61—16,86 și de două ori 16,94. La ultimele trei încercări am avut iluzia că își va îmbunătăți performanța, dar el a căzut de fiecare dată pe spate. Marea surpriză a produs-o însă maghiarul Zoltan Czifra, cu rezultatul său de 16,85 (vînt 6,40 m/s), cu care s-a clasat al doilea. Speranța noastră, Carol Corbu, s-a comportat bine, deși nu la nivelul calificărilor din ajun. El a obținut 16,56 dar — din păcate — nu s-a numărat printre favoriții lui Eol, la încercările sale vîntul suflînd cel mai ușor. Dovadă și această minuțioasă diagramă: 16,11 m (1,20 m/s)—16, 34 (1,40)—16,56 (2,80)—16,47 (3,60) — 16,24 (1,10) depășită. Cert, nu este o scuză de circumstanță. Locul 4 ocupat de el îl considerăm remarcabil, ținînd mai ales seamă de cei pe care i-a lăsat în urmă, dintre care Gheorghi Stoikovski, campion european la ultima ediție, și Henrik Kalocsay nici măcar nu au intrat în finala de 8. **Rezultate triplusalt:** 1. VIKTOR SANEEV (U.R.S.S.) 17,34, 2. **Zoltan Czifra (Ungaria)** 16,85, 3. **Klaus Neumann (R.D. Germană)** 16,68, 4. **Carol Corbu (România)** 16,56, 5. Nicolai Dudkin (U.R.S.S.) 16,46, 6. Jorg Drejmel (R.D. Germană) 16,23, 7. Giuseppe Gentile (Italia) 16,03.

Hotărît lucru, nu-i este dat lui Ludwig Danek să cucerească locul I la o competiție de mare amploare. Învins la J.O. din '64 și '68, el a pierdut titlul și la C. E. de la Budapesta (cînd era mare favorit), ca și pe cel de aici, de la Atena, cînd se prezenta ca superfavorit. Danek, care se pare nu este un luptător în adevăratul sens al cuvîntului, n-a avut nici măcar satisfacția de a urca pe podium. **Rezultate disc (b):** 1. Hardmut Losch **(R. D. Germană)** 61,82, 2. **Rickard Bruch (Suedia)** 61,08, 3. **Lothar Milde (R.D. Germană)** 59,34, 4. Ludwig Danek (Cehoslovacia) 59,30 5. Vladimir Lihaciov (U.R.S.S.) 59,10, 6. Ferenc Tegla (Ungaria) 58,18.

Ca și la ultimele două ediții ale campionatelor continentale, cursa masculină de 100 m a fost decisă numai după developarea fotografiei sosirii. La Atena, victoria a revenit atletului sovietic Valeri Borzov, un sprinter cu statură herculeană, care ni l-a amintit pe Vladimir Suhariev. El a cîștigat cursa înaintea francezului Alain Sarteur, care lăsase impresia victoriei și fusese prematur sărbătorit de suporteri, de connaționalii prezenți pe stadion. **Rezultate 100 m (b):** 1. **VALERI BORZOV (U.R.S.S.)** 10,4, 2. **Alain Sarteur (Franța)** 10,4, 3. **Philipp Clerc (Elveția)** 10,5 4. **Gerard Fenouil (Franța)** 10,7, 5. Herman Burde (R.D. Germană) 10,7, 6. Barrie Kelly (Marea Britanie) 10,7. În timpul finalei — vînt din față cu 2,70 m/s.

Ultima finală a zilei a reunit pe sportivele de la 100 m. Impunîndu-se încă de la jumătatea distanței, Petra Vogt a cîștigat de o manieră indubitabilă. **Rezultate 100 m (f):** 1.PETRA VOGT **(R.D. Germană)** 11,6, 2. **Wilma Van der Berg (Olanda)** 11,7 3. **Anita Neil (Marea Britanie)** 11,8,4. Valerie Peat (Marea Britanie) 11,8, 5. Karin Balzer (R. D. Germană) 11,8 6. Regina Heffer (R.D. Germană) 11,8. Viteza vîntului — 0,40 m/s. Mariana Goth nu a luat parte la semifinale, rezervîndu-se pentru proba de 200 m. Participarea ei (un timp bun) în seriile acestei curse a fost considerată doar o lecție pregătitoare.

În calificările probei de săritură în lungime băieți, cele mai bune rezultate le-au înregistrat: Ter Ovanesian 7,87, Beer 7,82, Barkovski 7,79, Vasile Sărucan 7,66 și Davies 7,64. Proaspătul nostru recordman, Mihai Zaharia, sărind doar 7,23, nu s-a calificat în finală.

Și acum (pentru că am rămas datori cititorilor, din cauza orei tîrzii a precedentei transmisii telefonice), iată și rezultatele oficiale ale probei de **10 000 m**, de marți seara: 1.Jurgen Haase (R.D. Germană) 28:41,6, 2. **Michael Tagg (Marea Britanie)** 28:43,2, 3. **Nikolai Sviridov (U.R.S.S.)** 28:45,8, 4. Drago Zuntar (Iugoslavia) 28:46,0, 5. Gaston Roelants (Belgia) 28:49,8, 6. Michael Freary (Marea Britanie) 28:49,8.

AZI, 18 SEPTEMBRIE, LA ATENA

9,00: decatlon — 110 mg. pentatlon — lungime înălțime B — calificări (2,14 m)
9,45: decatlon — disc
10,40: lungime F — calificări (6,35 m) 1 500 m B — serii
11,30: pentatlon — 200 m
11,45: decatlon — prăjină
14,20: 50 Km MARȘ - PLECARE
15,00: 200 m F — serii

SULIȚA F — FINALĂ
GREUTATE B — FINALĂ

15,40: 200 m B — serii
16,20: 100 mg F — serii
16,30: LUNGIME B — FINALA
17,00: 110 mg B — serii
17,30: decatlon-suliță

ÎNĂLȚIME F — FINALĂ

17,45: 200 m F — semifinale
18,00: 800 m F — FINALĂ
18,50: 3000 m obst. B — serii
19,40: 400 m B — FINALĂ
19,50: 800 m B — semifinale
20,05: 400 mg B — FINALĂ
20,20: 400 m F — FINALĂ
20,30: DECATLON — 1500 m

TRICOLORII ÎN ÎNTRECERE:

Șerban Ioan-înălțime (record personal 2,14-1969)
Csaba Dosa-înălțime (2,13 m—1969)
Viorica Viscopoleanu-lungime (6,82 m — 1968; 6,43 m — 1969)
Mariana Goth — 200 m (23,6 s 1969)
Vasile Sărucan-lungime (7,35 m — 1969)
Nicolae Perța — 110 mg (13,9—1969)
Ileana Silai — 800 m (2:01,2—1968; 2:03,2 — 1969)

Năstrușnicele întîmplări

(Urmare din pag. 1)

Cu asemenea năstrușnice întîmplări, nu e de mirare că nobilele încercări ale celor ce întruchipează chintesența genului atletic — decatloniștii — sînt adesea trecute cu vederea, deși unii dintre ei sar 7,62 în lungime sau 2,13 în înălțime! Sublimul stă în efortul lor prelungit, de două zile, în tentativa de a produce, pe parcursul a 10 probe, modelul ideal al atletismului multilateral, complet, superb și statuar. Ceea ce este firește valabil și pentru pentatloniste...

depășite și una în afara sectorului). Abia marți seara delegația suedeză a putut dovedi cu ajutorul telerecordingului (iată Belphegor, un nou prilej de mîndrie!) că la una dintre aruncările lui Bruch arbitrul s-ar fi grăbit să anunțe depășirea și că aruncarea măsura... vreo 60 m, suficient deci pentru calificare. Iată-i astfel pe suedezi ajungînd la medalia de argint, fără să aibă nici măcar o aruncare înregistrată în faza calificărilor.

„Cupa mondială" la volei

Campionii lumii din nou învinși

BERLIN, 17 **(prin telefon).** — Ziua de pauză în care echipele participante la Cupa mondială s-au deplasat la locurile de desfășurare a turneelor finale — Berlin și Schwerin — a cuprins o nouă reuniune a reprezentanților F.I.V.B. Printre cele 14 puncte care au figurat pe ordinea de zi s-a aflat și cel privitor la afilierea de noi membri, discutîndu-se cererile federațiilor Noii Zeelande, Scoției, Zambiei și Irlandei. Primele două au și fost afiliate. De asemenea, a fost prezentat un raport al comisiei zonale, întocmit la propunerea președintelui comisiei sud-americane, Luis Mateo Fernandez (Mexic), prin care se cere ca președinții comisiilor de zone să fie din oficiu vicepreședinți ai F.I.V.B. pentru a se bucura de un mai mare prestigiu în țările lor. Cererea a fost susținută și de președintele comisiei zonale africane și malgașe, Chadly Zoniten.

O serie de alte informații, prezentate în ședință, merită a fi menționate: Polonia și Chile și-au pus candidatura organizării următoarei ediții a Cupei mondiale, iar Mexicul pentru organizarea C.M. din 1974; Japonia a propus organizarea unei Cupe mondiale rezervate echipelor de club.

★

Sala Sportforum din Berlin a găzduit prima etapă a turneului final pentru locurile 1—6. În deschiderea programului, s-au întîlnit echipele Japoniei și Cehoslovaciei. Niponii, într-o vervă deosebită de joc, au obținut o meritată victorie cu 3—1 (13, 4, — 6, 12). Voleibaliștii cehoslovaci, probabil epuizați de cele două partide din serie, au dat o replică uimitor de slabă adversarilor lor, care i-au depășit deseori prin combinațiile la fileu și prin forța loviturilor de atac ale lui Sato, Yokota și Morita. Deosebit de inspirați ni s-au părut ridicătorii Koizumi și Nekoda, care au dirijat derutant acțiunile la fileu. Ne-a surprins în special jocul slab prestat de trăgătorii cehoslovaci Petlák și Schenk, precum și de coordonatorul Koudelka.

Cu foarte mare interes au fost așteptate întîlnirile Brazilia — Bulgaria și R. D. Germană — U.R.S.S. Prima, în special pentru faima pe care și-au creat-o sud-americanii în seria de la Leipzig, unde i-au surprins pe specialiștii europeni. A doua pentru că era considerată derbyul turneului pentru locurile 1—6, iar echipa învingătoare își crea o șansă în plus la cîștigarea trofeului.

Rezultate: **la Berlin,** pentru locurile 1—6: Brazilia—Bulgaria 3—0 (7, 10, 8). Rezultatul meciului R.D. Germană — U.R.S.S., pînă la încheierea ediției: 2—1 (5, —6, 10). La **Schwerin,** în turneul pentru locurile 7—13: Polonia — Tunisia 3—0 (12, 8, 2), România — R.F. a Germaniei 3—0 (5, 13, 10), Cuba — R.D. Germană (tineret) 3—1 (5, 5, —12, 1).

Aurelian BREBEANU

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368